

Токо да ми е принасна.
 Токо да ми е у кратуна опаш.
 Токо да не ходѣж кѣдѣто ходи парата.
 Токо да не ходѣж по крака, по рѣцѣ.
 Токо да не горѣж, като котел на огън'.
 Токо да не осѣмнѣж като сѣрп.
 Токо да не са сгѣрчѣж като пѣртена жица (като
 вѣже в' торба).

Токо да не горѣжт коситѣ ми като тоз огън'.
 Токо да не чуѣж пусти глас.
 Токо да са не кланям, дѣто турци са кланят.
 Токо да са земята под мене не простѣдне.
 Токо да са над мене небето не сломи.
 Токо да са не заскитам не мил, не драг.
 Токо дѣцата си печени да не изѣм.
 Токо кѣщата си жив да не види.
 Токо леко душа да дам.
 Токо ми Божия прѣстол.
 Токо ми Димитровден' и Гергѣовден'.
 Токо ми кривда Божия.
 Токо ми леко да умрѣж.
 Токо ми литургията.
 Токо ми лице прѣд хорото не почернѣло.
 Токо ми лѣвата не помогла на десната.
 Токо ми майка Божия.
 Токо ми майчината храна.
 Токо ми на пѣт-я който мислѣж.
 Токо ми не почернѣе лицето.
 Токо ми правда божия да помага.
 Токо ми са дѣря неодирило.
 Токо ми са пѣт незатрило.
 Токо ми са крѣсна свѣщ неугасило.
 Токо ми са кѣщата неископала.
 Токо ми са език ненавезал.
 Токо ми са тѣлото неразлѣло като пѣна морска.
 Токо ми са тѣга на сѣрце не свила.
 Токо ми са уста наопаки не обѣрнѣли.
 Токо ми са душа не прѣла с' него (като помѣнуват умрѣл).
 Токо ми са червата незасукали.
 Токо ми свичко черна щета непотрѣгнѣла.